

Det Kgl Fiskeri- og kystdepartement
Postboks 8118 Dep
0032 Oslo

Att.: Fung. Avdelingsdirektør Elisabeth N. Gabrielsen
Seniorrådgiver Bernt Bertelsen

Dato: 28. februar 2013

Høring – Minstemål på sei nord og sør for 62°N.

Vi viser til høringsnotat datert 12.10.2012, som etter vår vurdering er godt gjennomarbeidet ut fra en viktig prinsipiell tilnærming til spørsmålet om minstemål i seifisket. Surofi er enig i det prinsipielle mål at bestandene skal forvaltes og høstes på en mest mulig bærekraftig og lønnsom måte. Utfordringen er at aktører både på sjø og land over tid har tilpasset seg til gjeldende regler, og konsekvensene for disse må derfor veies opp mot en mer bærekraftig og lønnsom forvaltning.

Surofi omsetter i et normalår cirka halvparten av all sei (totalt alle redskap) som landes i Norge, og har med stigende uro registrert nedgangen i landingene gjennom de senere år. I 2008 omsatte vi over 120 000 tonn sei (rundvekt). Etter dette har landingene gått ned hvert år og kvotene har heller ikke vært tatt. I 2012 var kvantumet landet i vårt distrikt nede i 78 000 tonn, det laveste nivå på ti år.

På tross av en beregnet relativt bratt nedgang i totalbestanden av sei nord for 62° N og sviktende fiske for den øvrige flåten, har fiskeri- og kystdepartementet i flere år latt seinotflåten fortsette å fiske etter at gruppekvoten er tatt, mot faglige råd fra Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet. Til sammen har seinotflåten fisket 26 000 tonn mer enn sin gruppekvote i perioden 2010 – 2012, dette begrunnet i at den konvensjonelle flåten ikke har tatt sine kvoter. Den konvensjonelle flåten fisker sei så å si utelukkende med garn. En garnfanget sei har under kystfisket på Møre på vinteren en gjennomsnitts vekt på nær 4 kg (rund), mens en notfanget sei på 40 – 45 cm veier ca 1 kg. Uttaket fra bestanden i notfisket er dermed omtrent 4 ganger så stort målt i antall individ for et gitt kvantum. I tillegg er prisen pr kg for garnfanget sei mer enn dobbelt så høy som notfanget, slik at forskjellen i førstehåndsverdi pr. individ er mer enn 8 ganger høyere for en garnfanget sei kontra en notsei. Ut fra intensjonen om en bærekraftig og lønnsom forvaltning av seibestanden fremstår derfor overføring av kvote til seinotflåten de tre siste år som uforståelig. Uavhengig av minstemåldiskusjonen er det derfor en god begynnelse å følge de faglige rådene fra Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet om ikke å la seinotflåten overfiske kvotene sine.

Samme resonnement må også ligge til grunn for vurdering av minstemål. Dess mindre fisken er som fanges i notfisket, dess større blir det fremtidige verditapet i bestanden. Ut fra Surofis formål om å oppnå best mulige priser og verdi i førstehåndsleddet, støtter derfor Surofi prinsipielt forslaget om harmonisering av minstemålet for sei, som i praksis vil innebære en økning av minstemålet i seinotfisket.

Landingene av notfanget sei i Surofi sitt distrikt har de tre siste årene vist følgende utvikling:

Fangst (tonn)	Antall fartøy		
	2010	2011	2012
> 1000	1	1	
500 - 1000	1	5	4
100 - 499	9	11	10
10 - 99	6	8	6
Totalt	17	25	20

Kvantum (rund vekt)	4 333	7 774	6 417
Verdi	16 453	31 727	28 580
Pris/kg	3,80	4,08	4,45

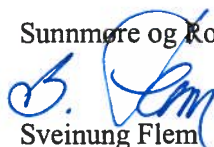
I fisket har deltatt mellom 17 og 25 fartøy (med landing over 10 tonn). Antallet av disse som har landinger på mer enn 500 tonn (fangstverdi > 2 mill. kr.) har variert fra 2 til 6. Bare ett av disse har (i to av årene) landinger på mer enn 1000 tonn (fangstverdi > 4 mill. kr.). Dette er det samme fartøyet i begge de aktuelle årene (2010 og 2011). For de fartøyene som har levert mer enn 500 tonn utgjør fangstverdien av notsei landet i vårt distrikt ca 10% av de aktuelle rederienes årlige fangstverdi, for det fartøyet som har levert mest (> 1000 tonn), ca 30%. Alle de aktuelle fartøyene har i varierende omfang pelagiske rettigheter (makrell/sild) i tillegg til andre konvensjonelle rettigheter. For øvrig legger vi til grunn at faglagene (primært Norges Fiskarlag) i høringen vil belyse fiskernes syn på forslaget.

Omsetningssituasjonen for notfanget sei har vært vanskelig de senere år med liten kjøpsinteresse og en svak økonomisk situasjon hos flere aktuelle kjøpere. I 2010 var det to kjøpere i distriktet som kjøpte notsei, i 2011 og 2012 deltok tre kjøpere. Den ene kjøperen gikk konkurs høsten 2012, og også én av de andre kjøperne hadde gjennom sesongen 2012 en vanskelig likviditetssituasjon. Den tredje kjøperen har en god økonomisk stilling. De har imidlertid begrenset interesse i å ta mot rund notsei, som de fleste aktuelle fartøyene er rigget for (ikke mulighet for sløyning om bord). De mottaksanlegg i distriktet som ellers kunne være aktuelle for mottak av notsei, fokuserer først og fremst på sild og makrell. Lønnsomheten i bearbeidingen av notsei på land er svak, og de som trenger sei av den aktuelle størrelse til for eksempel klippfiskproduksjon, foretrekker trålfanget fryst råstoff. Dette er enklere å fase inn i produksjonsplanen ved anleggene.

Surofi vektlegger at forslaget vil gi en mer lønnsom og bærekraftig forvaltning av seibestanden. Vi vektlegger også at kjøpsinteressen fra landindustrien i distriktet er liten og at omsetningssituasjonen for notfanget sei som følge av dette er vanskelig. Basert på disse vurderingene gir vi vår tilslutning til forslaget om økt minstemål i seinotfisket.

Med vennlig hilsen

Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag

Sveinung Flem
Adm. Dir.